

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΗ ΓΕΝΝΑ

Κυριακή 9 Ιουλίου

Στις 19:00 στο αίθριο του Ραδιοφωνικού Σταθμού θα πραγματοποιηθεί συζήτηση που αφορά τον λιμνοθαλάσσιο χώρο και το περιβάλλον .

Στις 21:00 θα παρουσιαστεί το θεατρικό έργο : “Η ριμάδα του άγιου Ευάγγελου του επονομαζόμενου και καταληψία” απο τις Τσιριτσάντσουλες .

Θά ακολουθήσει Dj Set

Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Δίχως Σκέπη

**Η ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ, ΝΕΡΟ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**

Ο ανθρώπινος οργανισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με το ύδωρ. Όλοι γνωρίζουμε ότι το νερό αποτελεί το 55-78% του ανθρώπινου σώματος. Νερό σημαίνει ζωή.

Το νερό, στο συνεχή του αγώνα να ξεχυθεί στην αγκαλιά του πελάγους, χαράζει μια πανάρχαια πορεία. Η περιοχή του Μεσολογγίου και η ευρύτερη περιοχή, ευρισκόμενη σε μια σπάνια γεωγραφική θέση, περιστοιχίζεται από τις εκβολές δυο βασικών πηγών γλυκού νερού που διαμόρφωσαν από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα το φυσικό περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής, οι ποταμοί Εύηνος και Αχελώος.

Ο ποταμός Εύηνος πηγάζει από τα σύνορα των νομών Αιτωλοακαρνανίας και Ευρυτανίας και εκβάλλει στον πατραϊκό κόλπο μετά από ταξίδι 113χλμ. Με το νερό του αρδεύονται περίπου 2.800 στρέμματα στο νομό Αιτωλοακαρνανίας .

Ο Αχελώος είναι ο δεύτερος σε μήκος ποταμός της Ελλάδας που ρέει ολοκληρωτικά στο ελληνικό έδαφος. Έχει μήκος 255χλμ και μέσο πλάτος 25μέτρα, αν και στις εκβολές του φτάνει έως και τα 90 μέτρα. Πηγάζει από την Πίνδο και σχηματίζοντας δέλτα, εκβάλλει στο Ιόνιο Πέλαγος, νότια των Εχινάδων νήσων. Διασχίζει από τα ορεινά προς τα πεδινά τους νομούς: Τρικάλων, Καρδίτσας, Άρτας, Ευρυτανίας και Αιτωλοακαρνανίας. Μπαίνει στην πεδιάδα δυτικά του Αγρινίου και του Αιτωλικού και τέλος ξεχύνεται στην αγκαλιά του Ιονίου.

Από τα ορεινά προς τα πεδινά της πορείας των δυο μεγάλων ποταμών οι κάτοικοι των παραποτάμιων περιοχών και όχι μόνο, επωφελούνται από αυτούς, καθώς αποτελούν τη βασική πηγή άρδευσης των γεωργικών καλλιεργειών και των κτηνοτροφικών μονάδων. Επίσης οι ποταμοί συμβάλλουν και στην ανάπτυξη του δευτερογενούς τομέα π.χ. υδροηλεκτρικά φράγματα κ.α. Με το πλούσιο προσχωματικό τους έργο λόγω της ορμητικής τους πορείας, δημιούργησαν το σύμπλεγμα του λιμνοθαλάσσιου χώρου Μεσολογγίου-Αιτωλικού μέχρι τις εκβολές Αχελώου-Εύηνου και νήσων Εχινάδων. Ένα ευαίσθητο και εύθραυστο οικοσύστημα που σηματοδοτεί τη ζωή, τη μόνιμη κατάσταση του διαφορετικού. Η περιοχή, λόγω της μεγάλης οικολογικής της αξίας, προστατεύεται από τη συνθήκη «Ραμσάρ» και ανήκει στο δίκτυο NATURA. Επίσης, λόγω της ιδιαίτερης ορνιθολογικής της σημασίας έχει καταχωρηθεί και ως ΖΕΠ (Ζώνη Ειδικής Προστασίας για τα Πουλιά). Με την ΚΥΑ 1319/ΦΕΚ 755/20-07-1993 ορίστηκαν για πρώτη φορά ειδικές ζώνες προστασίας, χρήσεις, μέτρα και περιορισμοί (εντός της προστατευόμενης περιοχής). Τον Μάιο του 2006, η περιοχή ανακηρύχτηκε σε [Εθνικό Πάρκο](#) με την ΚΥΑ 22306 /ΦΕΚ477Δ/31-05-2006.

Ο πρωτογενής και δευτερογενής τομέας στις παροχθιες περιοχές των ποταμών Αχελώου και Ευήνου από τα ορεινά προς τα πεδινά, καθώς και στο λιμνοθαλάσσιο πάρκο Μεσολογγίου-Αιτωλικού, εκβολές Αχελώου-Ευήνου και νήσων Εχινάδων είναι ιδιαίτερα ανεπτυγμένος, λόγω των εύφορων εδαφών. Είναι αμφίβολο όμως αν συμβαδίζει με την προστασία του ευαίσθητου αυτού οικοσυστήματος αφού ασκείται με βάση το κέρδος και οδηγεί στη λεηλασία της φύσης.

Σύμφωνα με μελέτη της Ε.Π.Μ. βάσει της οποίας εκδόθηκε η Κ.Υ.Α. 223061 Φ.Ε.Κ. 477/31-05-2006 ,η γεωργία αποτελεί τον πλέον ρυπογόνο τομέα, πρωτίστως υπεύθυνο για τη ρύπανση της λιμνοθάλασσας με αμέσως επόμενο αυτόν της κτηνοτροφίας. Στη ρύπανση, τέλος, συμβάλλει αναμφίβολα η μη επεξεργασία των λυμάτων από μικρές βιομηχανίες, η μη ορθή λειτουργία της βιολογικής επεξεργασίας των λυμάτων από τους οικισμούς , η ανεξέλεγκτη λειτουργία έργων για τις αλυκές, κ.α. .

Δε θα μπορούσαμε να παραβλέψουμε την εξώφθαλμη ιδιοκτησιακή λογική εκείνων ,που μέσα στο λιμνοθαλάσσιο πάρκο Μεσολογγίου-Αιτωλικού καταπατούν τον αιγιαλό και την παραλία και ανεγείρουν παραθεριστικούς οικιστικούς παραδείσους, που εντελώς προκλητικά θέλουν να τους ταυτίσουν με τις ψαράδικες κατοικίες που αποτελούσαν ιστορικό μνημείο του λιμνοθαλάσσιου πολιτισμού , τις πελάδες .

Οι ριζικές ανθρώπινες παρεμβάσεις στο οικοσύστημα άρχισαν στα τέλη του 19ου αιώνα με τον διαχωρισμό της Κλείσοβας από την υπόλοιπη λιμνοθάλασσα και την μετέπειτα κατασκευή του λιμανιού στο Μεσολόγγι. Τότε το οικοσύστημα κάλυπτε έκταση 220.000 στρέμματα και αποτελείτο από τρεις λιμνοθάλασσες. Το 1954 εκπονήθηκε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα παρεμβάσεων για την αποξήρανση του συνόλου του υγράτου και τη μετατροπή του σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις . Ένα μέρος του

έργου υλοποιήθηκε την περίοδο της δικτατορίας 1970-73 και διαμόρφωσε το σύγχρονο σύμπλεγμα.

Από το απώτερο ή απώτατο παρελθόν μέχρι και σήμερα η εξουσία-κράτος άρχισε να εκμεταλλεύεται το φυσικό πλούτο του Μεσολογγίου προχωρώντας σε αλυκοποίηση μεγάλου μέρους της λιμνοθάλασσας, φτάνοντας ως και το σημείο το δυτικό μέτωπο της πόλης να μη βρέχεται από τη λιμνοθάλασσα, αλλά από τη προθερμάστρα των αλυκών. Δημιούργησαν λίγες θέσεις εργασίας υποβαθμίζοντας την παραγωγικότητα της λιμνοθάλασσας στον τομέα της αλιείας, καθιστώντας τον ελεύθερο κυνηγό ψαρά σε δούλο της κάθε εταιρείας που διαχειρίζεται τις αλυκές. Άλλη μία προσπάθεια να βιομηχανοποιηθεί η κοινωνία του Μεσολογγίου ήταν η δημιουργία πετροχημικών εργοστασίων. Ο αποφασιστικός αγώνας των κατοίκων της περιοχής ανέτρεψε τα σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου, με αποτέλεσμα τα εργοστάσια αυτά να μην δημιουργηθούν. Στη γλώσσα του κέρδους η λέξη < ντροπή> δεν υπάρχει. Το κράτος και το κεφάλαιο για άλλη μια φορά υποσχέθηκε θέσεις δουλειάς σε εργοστάσια επεξεργασίας άλατος και καθετοποίηση του, που θα δημιουργούσε στο Μεσολόγγι. Πράγμα που ποτέ δεν έγινε.

Δεκαετίες περνούν και το Μεσολόγγι βουλιάζει στα τσιμέντα και στην καπιταλιστική λαίλαπα της ανάπτυξης. Ούτε 45 χρόνια δεν έχουν περάσει από τις κοπιώδεις προσπάθειες του κεφαλαίου να μετατρέψει τον αγνό τόπο του Μεσολογγίου σε έναν παραγωγικό παράδεισο για τις εταιρείες και μια κόλαση για τους Μεσολογγίτες. Νωπές οι μνήμες των μεγάλων ανθρώπων που θυμούνται και εξιστορούν στις νέες γενιές τα παιδικά τους χρόνια. Αναθράφηκαν ως ψαράδες-κυνηγοί, όπως όριζε ο φυσικός τους ρόλος. Γνωρίζουν καλά λοιπόν από ψάρια και ψαρούκλες.

Έκτοτε η λιμνοθάλασσα συνεχίζει να υφίσταται τη λαίλαπα της αυθαίρετης και παράνομης ανθρώπινης δραστηριότητας (αντιλιοστάσια , σκουπίδια, καύσεις απορριμμάτων) . Είναι δε χαρακτηριστικό ότι όλα τα κρατικά και όχι μόνο κονδύλια για την βελτιστοποίηση της παραγωγής της λιμνοθάλασσας όχι μόνο δεν διατέθηκαν από τους αρμόδιους για τον σκοπό αυτό αλλά έχουν καταλήξει σε ιδιωτικές τσέπες.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να αναφερθούμε στην εταιρεία ΙΧΘΥΚΑ Α.Ε. Η εταιρεία ιδρύθηκε το 1985 με προεδρικό διάταγμα. Τα πρώτα χρόνια λειτουργίας συνέβαλε σημαντικά στην ανάπτυξη της λιμνοθάλασσας και των ιχθυοκαλλιιεργειών σύμφωνα με τον σκοπό της. Σύντομα όμως οι πελατειακές σχέσεις εργαζομένων και πολιτικών στην ευρύτερη περιοχή, καθώς και η κακοδιαχείριση των οικονομικών της με την ανοχή αν όχι την βούληση των υπευθύνων Προέδρων της, οδηγούν την επιχείρηση το 2004 να έχει χρέη ύψους περίπου 2,8 εκατομμυρίων ευρώ.

Τείνουμε να πιστέψουμε ότι μια τέτοια υποβάθμιση ενός τόσο σημαντικού ερευνητικού κέντρου δεν είναι τυχαία. Οι ιχθυοκαλλιέργειες ζημιώθηκαν ανεπανόρθωτα και η αλιευτική δύναμη της λιμνοθάλασσας έφθινε δραματικά. Κάποιοι έριξαν τις ευθύνες στην παράνομη αλιεία, όμως κανείς δε στοχεύευσε στο αδηφάγο κεφάλαιο και τους υπηρέτες του που καταδυναστεύει το περιβάλλον και τις ζωές μας. Μοναδικός σκοπός και πρωταρχικό συμφέρον του κεφαλαίου είναι να υποβαθμίσει την παραγωγή της λιμνοθάλασσας και να προωθήσει τον δευτερογενή τομέα, όπου μπορεί να εκμεταλλεύεται το άλλοτε ανεξάρτητο και αυτόνομο αλιευτικό δυναμικό διατηρώντας παράλληλα πελατειακές σχέσεις με τον εξαθλιωμένο λαό και υφαρπάζοντας την ψήφο του. Πρόκειται για τους επίδοξους αλιείς των ψήφων των αλιέων.

Σήμερα, η συνεχόμενη προσπάθεια βιομηχανοποίησης της κοινωνίας του Μεσολογγίου δίνει καρπούς. Σαν ώριμο φρούτο πλέον παρουσιάζεται η βιομηχανική ανάπτυξη στο Μεσολόγγι. Πέφτοντας από τον ουρανό δημιουργεί την ψευδαίσθηση πως αρκετοί θα προλάβουν να γευτούν την ενεργειακή πίτα.

Πρόσφατα, αδειοδοτήθηκε εταιρεία για εγκατάσταση 4 μονάδων παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος μέσω καύσης βιοκαυσίμων, η οποία θα λειτουργεί εντός του λιμνοθαλάσσιου προστατευόμενου από διεθνείς συνθήκες πάρκου. Σύμφωνα με το ΤΕΕ Μαγνησίας σε αντίστοιχη μονάδα στο Βόλο, για να παράγει 1ΜW αποβάλλει 1 τόνο στερεά απόβλητα που περιέχουν τοξικές ουσίες. Το βιοκαύσιμο που θα χρησιμοποιείται σε αυτές τις μονάδες, είναι βιοντίζελ και προέρχεται από την επεξεργασία της βιομάζας των ελαιούχων σπόρων, από τα μικροφύκη, από ανακυκλώσιμα οργανικά απόβλητα κ.α., τα οποία αναμειγνύονται με το πετρέλαιο κίνησης κατά 2%. Σε αυτή την ενεργειακή θάλασσα, ο ρόλος του καρχαρία ανήκει στη ΔΕΗ που κατασπαράζει τον φυσικό πλούτο και κερδοσκοπεί. Παράλληλα πολλά «ψάρια» επωφελούνται, όπως κτηματίες Μεσολογγίτες που νοικιάζουν τα χωράφια τους, η τοπική εξουσία που νομιμοποιεί τις ενέργειες των μονάδων στο όνομα της «ανάπτυξης».

Τέλος, δεν πρέπει να παραβλέψουμε το μεγάλο ζήτημα της εκτροπής του Αχελώου ποταμού. Στο πλαίσιο της βιομηχανοποίησης, αλυκοποίησης και εκμετάλλευσης του λιμνοθαλάσσιου πάρκου τίθεται εν αμφιβόλω ακόμη και η χρησιμότητα των εκβολών του Αχελώου. Οι απώτεροι σκοποί του κεφαλαίου στην περιοχή συνδέονται και αλληλουποστηρίζονται.

Τα βασικά επιχειρήματα εκτροπής του Αχελώου :

Α) Η άρδευση του θεσσαλικού κάμπου όπου θα είχαμε αύξηση του εισοδήματος από την αύξηση της γεωργό/κτηνοτροφικής παραγωγής.

Β) Η συνολική αύξηση της ενέργειας που θα προέκυπτε, σε απόλυτο αριθμό, από όλα τα υδροηλεκτρικά έργα που θα κατασκευάζονταν και στη διαδρομή του ρου εκτροπής άλλα και αυτών στην κοίτη του Αχελώου ποσότητα που θα παραγόταν θα ήταν πολύ μεγαλύτερη.

Γ) Στην προσπάθεια εξαπάτησης της κοινής γνώμης φτάνουμε στην περίφημη φράση του Λαλιώτη το 1996 της λεγόμενης μικρής εκτροπής . Η ίδια λογική η οποία επικρατεί μέχρι και σήμερα όπου ο Κ. Σπίρτζης υπουργός της κυβερνώσας αριστεράς σε πρόσφατη δήλωση του υπεραμύνθηκε για το συγκεκριμένο τέχνασμα της μικρής εκτροπής .

Δ) Η προσπάθεια που κάνει η κυβέρνηση Σύριζα-Αν.Ελ να "καθαρίσει" τα έργα εκτροπής του Αχελώου που έχουν καταδικαστεί πάμπολλες φορές από το Συμβούλιο της Επικρατείας , ώστε να πουληθούν ως έργα πράσινης ανάπτυξης σε ξένα και ντόπια αφεντικά . Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το φράγμα της Μεσοχώρας που ήταν ένα από τα βασικότερα έργα εκτροπής του ποταμού και πλέον θα αποτελεί έργο "πράσινης ανάπτυξης".

Η φαιδρότητα και τα συμφέροντα είναι ξεκάθαρα στα παραπάνω επιχειρήματα του κράτους και του κεφαλαίου. Μόνο γνώμονα τους έχουν το κέρδος και την αύξηση της πολιτικής επιρροής.

Ωστόσο, έρευνες έδειξαν ότι :

1) Το ετήσιο κόστος συντήρησης του τεράστιου αρδευτικού δικτύου θα ήταν πολύ μεγάλο, η αύξηση της αγροτο/κτηνοτροφίας θα ήταν αμελητέα, με αποτέλεσμα τα ετήσια έξοδα συντήρησης του έργου να μην μπορούν να καλυφθούν από τα ετήσια έσοδα.

2) Η παραγωγή ενέργειας μετά την εκτροπή θα ήταν 231Gwh (γιγαντοβατώρες) μικρότερη. Αυτό σημαίνει οικονομική ζημία της Δ.Ε.Η. περίπου 5.δισ δραχμές (14.673.000 ευρώ, σήμερα) ετησίως. Μια δεύτερη μελέτη δηλώνει πτώση της ενέργειας από 58 έως 513 Gwh/έτος.

3) Το τέχνασμα του Ν. Λαλιώτη και η συνέχεια του μέχρι και σήμερα από τον Κ. Σπίρτζη είναι να μειώσει στο μισό σχεδόν το ποσό της εκτρεπόμενης ποσότητας Έτσι θα περιμέναμε και μείωση της κατασκευής της σήραγγας, από 6μ. αρχική διάμετρο, τουλάχιστον 1μ. Αυτό δεν έγινε, και δεν έγινε εσκεμμένα για να μπορούν να αυξήσουν τα κυβικά κατά το δοκούν .

4) Η προσπάθεια που κάνει η η κυβέρνηση Σύριζα-Αν.Ελ στο όνομα της "πράσινης ανάπτυξης" να χρησιμοποιήσει το φράγμα της Μεσοχώρας ως υδροηλεκτρικό , απορούμε πόσο πράσινη ανάπτυξη είναι εκατομμύρια τόνοι τσιμέντου , ο κατακλυσμός μια τόσο μεγάλης έκτασης και τέλος η μεταμόρφωση του Αχελώου ποταμού μέσα από μια σειρά τεσσάρων φραγμάτων σε ρυάκι αλλάζοντας τις εκβολές του ποταμού και του βιότοπου .

Άλλο ένα έγκλημα που συντελείται στην κοίτη του ποταμού Ευήνου από το κεφάλαιο είναι οι παράνομες αμμοληψίες. Οι εταιρίες δημόσιων έργων εκμεταλλεύονται τον φυσικό πλούτο, μετατρέποντας τον σε πρώτες ύλες για διάφορα έργα π.χ. οδοποιίας κ.α.

Δεν θα μπορούσαμε να παραλείψουμε την λειτουργία του ληστρικού ΤΑΙΠΕΔ που πουλά γη και ύδωρ , καταδικάζοντας σε υποτέλεια τις γενιές συνεχίζοντας τον αφανή πόλεμο του κεφάλαιου ενάντια στους ανθρώπους και την φύση .

Στη λεηλασία και τον πόλεμο ενάντια στη φύση και τον άνθρωπο που εξαπολύουν τα αφεντικά και το κράτος ως γνήσιοι συνεχιστές ενός ατέρμονου πολέμου μόνη απάντηση είναι η (αυτό)οργάνωση των κατοίκων ενάντια σε όποιον αφέντη τους ληστεύει το φυσικό πλούτο και εξαγοράζει την συνείδησή τους με μια θέση σκλάβου σε κάποια εταιρία, πεινχρό αντίτιμο για την ελευθερία τους.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι με τους συλλογικούς αγώνες θα κερδίσουμε ζωή και ελευθερία. Τι και αν σήμερα κάποιοι έχουν λύσει το πρόβλημα της εργασίας-δουλείας και του βιοπορισμού τους, αποδεχόμενοι την σκλαβιά τους, αφού με κάθε πράξη υποταγής τους παραδίδουν το μέλλον αυτών και των παιδιών τους, την κληρονομιά και το φυσικό περιβάλλον, στα χέρια των καταπιεστών τους και στερούν την ανάσα ελευθερίας όλων μας;

**ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ
Η ΖΩΗ ΜΑΣ ΔΕΝ ΠΑΖΑΡΕΥΕΤΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ «ΔΙΧΩΣ ΣΚΕΠΗ»**